

בעזהש"ת

לחזות בנועם

עניינים המתבארים במאמר

'שמע ישראל' אתם קרבים היום למלחמה

ייסורים של בעל בחירה קשה מכל הייסורים

ייסודי איוב – מלחמת דוד וגלית

דניאל בגוב האריות

גליון מח • שופטים • תשפ"ד

ז"ל על-ידי חברת נועם ה' החסידי ברסלב ירושלים עיה"ק

ניצוצות אור מתוך המאמר

אפלו אם הוא קטן במעלה מאד, ואינו מוגיע לקרסלי
של הצדיקים והיראים הקדמונים, אף-על-פי-כן כנגד
זה צריך שידע שבודאי לא ישלח עליו השם יתברך
שונא שיהיה מונע בזה שלא יוכל לעמוד נגדו, אם לא
שרצונו יתברך שימות על קדושי ה', והלא על זה מרצה
כל אחד מישראל

מאמרים ופנינים על פרשת השבוע ומועדי השנה
לחזות בנועם ה' ולבקר בחיכלו
מתוך מעינות דברי קדשו של
הרה"ק מוהר"ר נתן מברסלב זצוק"ל
בספה"ק ליקוטי הלכות

לכל הערה הארה תנוכה או הצעה נא להשאיר הודעה
בקר הקהילה 'נועם השם' #9 02.581.3308
או לפנית לי: lb1877300@gmail.com
וכן ניתן להקדיש הגליון להצלחה ולישועה בכתובת הנ"ל
להרשמה לקבלת הגליון השבועי יש לשלוח בקשה לכתובת הנ"ל

מאמר אמרי נועם

החזק בדעתו לזכור אחדות ואמונת השי"ת ניצל מכל שונא

מכל הייסורים אפשר להינצל ע"י שזוכר בתכלית שהוא העוה"ב שכולו טוב - ייסורים מבני אדם קשים יותר כי הם מעלימים את האמונה והאמת - ע"י שמתחזק באמונת הייחוד יכול להתגבר על כל שונא - בכח הצדיק אינו מתירא משום שונא - הקב"ה אינו מביא שונא על האדם שלא יוכל להתגבר כנגדו

שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירד לבבכם אל תיראו ואל תערצו מפניהם (דברים כ, א).

ע"י ביטול לתכלית שזוכר העוה"ב שכולו טוב
נתבטלים ממנו הייסורים

על פי מה שמבואר בליקוטי מוהר"ן (תורה סה) באמת בשעת הבטול אל התכלית [שהוא העוה"ב] שהוא כלו טוב ואח"כ שב משם], וכשחוזר השכל מהבטול אל המוח אז אי אפשר להמוחין לקבל זה השכל של בחינת בטול, כי הוא בחינות אין סוף, ומחמת זה מרגיש המוח הצער של היסורין, אף גם מתגברין היסורין ביותר ממה שהיו מקדם, כדרך שני אנשים הנלחמים זה עם זה, כשאחד רואה שחברו מתגבר עליו אז הוא מתחזק ומתגבר ביותר. אף אחר כך מקלין היסורים

וּמִתְנַחֲמִים עֲלֵיהֶם עַל יְדֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה שְׂזוּכָה עַל־יְדֵי הַבְּטוּל שֶׁנִּתְבַּטַּל אֶל הַתְּכַלִּית [עי"ש שםבאר שע"י התורה נתבטלים היסורים].

מכל הייסורים יוכל לנחם עצמו בדברי אמת, אבל כשקמים עליו בני אדם קשה להינצל מהצרה

ובליקוטי הלכות (הל' מילה הל' ה) מבאר איתא בכל הספרים (אור החיים בראשית לא, כ), שְׁהַיִּסּוּרִים מֵהַבְּעַל בְּחִירָה שֶׁהוּא הָאָדָם קָשָׁה מֵהַפֶּל, וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב אֲדָמוֹ"ר ז"ל (שיחות הר"ן סימנים פ, פא): שְׁבִנֵי אָדָם הֵם מוֹנְעִים גְּדוֹלִים יוֹתֵר מֵהַיִּצָּר הָרַע בְּעֲצָמוֹ עֵין שָׁם, כִּי מִכָּל הַיִּסּוּרִים יְכוּלִים לְנַחֵם אֶת עַצְמָם עַל־יְדֵי שְׁמִסְתַּכְּלִין עַל הַתְּכַלִּית בְּרִצּוֹא וְשׁוֹב, עַד שְׂזוּכִין לְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה מִשָּׁם, שֶׁהִיא עֶקֶר הַנְּחֻמָּה, וְאִפְלוּ מִי שְׂאִינוּ בָר הֵכִי הוּא מִתְנַחֵם עַל־יְדֵי רַבּוֹ הַצַּדִּיק וְחֻבְרָיו הַגְּדוֹלִים מִמֶּנּוּ שְׁמֵאִירִין בּוֹ דְּבָרֵי אֱמֶת הַנִּמְשָׁכִין מִבְּחִינַת הַבְּטוּל, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִין הַכֹּל לְהַתְנַחֵם וְלַהֲוַשֵׁעַ מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי הַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת מַעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה, שֶׁיְכוּל לְהוֹשִׁיעַ תְּמִיד בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, אֲבָל עֶקֶר הַצָּרָה בְּיוֹתֵר חֵס וְשָׁלוֹם הוּא עַל־יְדֵי בְנֵי אָדָם, כְּשֶׁהֵם קָמִים כְּנֶגֶד מִי שְׂרוֹצֵה לְמַלְט עַל נַפְשׁוֹ וְלִבְרוּחַ אֶל הַתְּכַלִּית, וְכִשְׁהֵם עוֹמְדִים כְּנֶגְדּוֹ בְּכַמָּה מֵיָנִי מְנוּעוֹת וְהַסְתּוֹת וּפְתוּיִים, וּבְכַמָּה וְכַמָּה מֵיָנִי לִיצְנוּת וְדְבָרֵי חִלְקִלְקוּת וְכוּ', זֶה קָשָׁה בְּיוֹתֵר מִן הַכֹּל. אֲבָל כְּשֶׁהוּא חֹזֵק בְּדַעְתּוֹ וְיוֹדֵעַ הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, אֵינוֹ מְתִירָא גַם מִבְּנֵי אָדָם כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים קיח, ו): "ה' לי לא אִירָא מֵהַ יַעֲשֶׂה לִי אָדָם".

כשחזק בדעת האמת אינו מתיירא משום אדם

וְזֶהוּ (דברים כ, א): שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתֶם קָרְבִים הַיּוֹם לְמַלְחָמָה עַל אִיְבֵיכֶם אֶל יְרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל תִּירָאוֹ וְאֵל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם, וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (סוטה מב): אִפְלוּ אֵין בְּכֶם זְכוּת אֶלָּא קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִבְד, כְּדֹאֵי אֶתֶם שִׁיּוּשִׁיעַ אֶתְכֶם, הֵינּוּ כְּנֵ"ל,

כי עקר הפחד מפני השווא הבן-אדם שהוא בעל בחירה, הוא רק מחמת שינוי לו כח להטות חס ושלוש דעות האדם מן האמת, ועל-ידיה יפל בידו חס ושלוש, אבל מי שהוא חזק בהאמת, ומסתכל תמיד בכל עת על התכלית הנצחית, עד שאין שום אדם יכול להטותו מן האמת לאמתו, הוא אינו מתירא משום אדם שבעולם, כמו שכתוב (תהלים קיח, ו): "ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם".

לפי דעתנו הפשוטה נראה שקשה להינצל מבעלי חיים המזיקים, יותר מבני אדם שהם שונאיו

כי באמת על-פי פשוטו קשה להבין ענין זה, מה שאמרו רבותינו ז"ל, שמבעל בחירה קשה להנצל יותר מחיות רעות, וכמבאר בזהר הקדוש פרשת וישב באריכות ענין זה (בדף קפה), ומביא שם, מכאן אמרו, יפיל בר נש גרמיה לאש או לגובא דנחשין ועקרבין ולא יתמסר בידיה דשנאוי וכו', אבל כיון דיתמסר בידיה דשנאוי זעירין אנון דיכלין לאשתזבא וכו', [שהאדם יפיל את עצמו לאש או לבור של נחשים ועקרבים, ואל ימסור עצמו ביד שונאו וכו', אבל כיון שנמסר ביד שונאו מועטים הם שיכולים להינצל וכו'], ולכאורה אינו מובן כלל, הלא לפי הדעת הפשוט נראה שאריות ונחשים הם מועדין יותר להזיק מאדם, ואם האדם בטוח בהשם יתברך שיעשה לו נס ויצילהו מגב אריות, מכל שכן שיבטח בהשם יתברך שיצילהו מבני אדם שאין מזיקים כל כה, כמו אריות ונמרים.

עיקר הנסיון בייסורים הוא מה שמתגברים עליו הייסורים פעם אחר פעם

אך עקר הפחד מבני אדם הוא מחמת ענין הנ"ל, כי לברוך מהיסורים אי אפשר כי אם על-ידי שמסתכלין על התכלית, אבל אחר-כך מתגברין היסורים ביותר, ומתנחמין על-ידי התורה ששואבין משם, אבל יש בענין זה מלחמה גדולה, כי

לפעמים מתגברים חס ושלום היסורים פעם אחר פעם כמה פעמים, עד שקשה לו לעמד בנסיון לקבל הכל באהבה כראוי ולידע ולהאמין שהכל לטובתו הנצחית. וכמו כן הוא בכל עניני המניעות והבלבולים שיש להאדם מעבודת הבורא יתברך, שזה עקר יסורי האדם, וכשמתגבר עליהם לפעמים על ידי שמסתפל על התכלית, אבל אחר־כך מתגברים עוד יותר ויותר וכן בכל פעם.

ובזה נכשל איוב כשבאו עליו היסורים, שאף על פי שבתחלה עמד בנסיון כשנלקח כל עשירותו ובניו וכו', רחמנא לצלן, כמו שאמר (איוב א, כא-כב): 'יהי שם ה' מברך; בכל זאת לא חטא איוב וכו', ואפלו אחר־כך כשהתגבר עליו השטן ביותר וקטרג עליו כל־כך, עד שנתן לו רשות להכותו בגופו ביסורין קשים בשחין רע וכו', אף על פי כן בתחלה עמד בנסיון קצת, כמו שכתוב (שם ב, י): בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו, אבל אחר־כך התגרה בו הבעל דבר כל־כך עד שהסיתו על ידי תקף היסורים עד שהטיח דברים כלפי מעלה, וזה שכתוב (שם ג, א): אחרי כן פתח איוב את פיהו, 'אחרי כן' דיקא, הינו אחר ששב מהבטול כמה פעמים שבכל פעם התגברו עליו היסורים ביותר, וכמו כן התגרה בו השטן המסית ביותר עד שלא עמד בנסיון ופתח את פיו.

בשאר מיני ייסורים יכול לחזק עצמו בדיבורי אמת שקיבל מרבו

ובשביל זה היסורים שיש מבני אדם השונאים, קשים ביותר משאר כל מיני יסורים, כי שם המלחמה חזקה ביותר, כי בשאר מיני יסורים ומניעות אף על פי שהוא מלחמה גדולה, אף על פי כן יכול לחזק דעתו ולהסתפל על התכלית פעם אחר פעם, עד שיזכה להמשיך חדושי תורה בכל פעם לנחם עצמו עד שיבטל היסורין, כי בזה בעצמו שמנחם עצמו על היסורין על ידי זה יזכה לדחותם ולפטורם לגמרי, כי הנמשך אחר הצער, הצער נמשך אחריו חס ושלום (רש"י על עין יעקב, מועד קטן כז), ולהפך – להפך, ואפלו מי שאינו בר הכי להמשיך

חדושי תורה בעצמו, יכול לנחם עצמו על ידי חדושי תורה שפבר קבל מרבו שיתחדשו אצלו וירגיש נעימות מתיקותם מחדש, שגם זה בכלל חדושי תורה.

יסורים מבני אדם המדברים עליו ליצנות יכולים להפילו מאמונתו ח"ו

אבל כשעומדים על האדם שונאים בני אדם חס ושלום, ועושים לו יסורים ורוצים להטותו מדרך האמת, אז קשה מאד להנצל, מחמת שאז קשה מאד שישאר חזק בדעתו להתחזק בהאמת, כי חיות רעות וכיוצא, כשקמים על האדם, הם עושים רק את שלהם שרוצים להזיק חס ושלום, אבל אינם מדברים דברי ליצנות וחלקלקות לדחותו מהשם יתברך, אבל בני אדם השונאים עומדים על האדם ליסורו חס ושלום, ומדברים דברי ליצנות וכפירות, כמו שכתוב (תהלים מב, יא): "ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלקיך", וכן בכמה פסוקים, ואז קשה מאד להתחזק לשאר קים באמונתו ובאמתתו, ועל-כן קשה מאד להנצל מהם, כי הם יכולים לדחות דעתו ולהטותו עד שלא יוכל להסתכל על התכלית באמת כראוי, ועל-ידי זה יפל בידם חס ושלום, כי אי אפשר להנצל משום יסורין כי אם על-ידי הסתכלות על התכלית, וכשיש יסורים משונאים קשה ביותר להסתכל על התכלית, כי דברי מרמות שלהם מונעים ביותר מן הכל, ומחמת זה בעצמו הם יכולים להזיק יותר מחיות רעות חס ושלום.

שונאי דניאל רצו בעיקר להטותו ולמנעו מתפילה ולכן היה קשה להינצל מהם

וזה שכתוב בדניאל [כשהשליכו דניאל לגוב האריות על מה שהתפלל להשי"ת, והמלך רצה להצילו, אמר ששימו אבן על פי הבור, כדי שלא ישליכו עליו שונאיו אבנים], (ו' פסוק יח): "והיית אבן חדה ושמת על פם גבא וגו' די לא תשנא צבו בדניאל" [ויביאו אבן אחת ושימו

על פי הבור וגו' שלא ישתנה רצונו בדניאל], ופִּרַשׁ רַשׁ"י שָׁם: 'אם נגזר על הים שִׁיקְרַע לְבַנְיָיִם יִשְׂרָאֵל וְעַל הָאִשׁ וְכוּ' וְעַל הָאֲרִיּוֹת מֵהִזִּיק לְדַנְיָאֵל, לֹא הִתְנַה עַל זְרִיקַת אָבִן וְזֶן שְׁלֹא יִזִּיק בְּאָדָם', כִּי מִבֵּן אָדָם קָשָׁה בְּיֹתֵר לְהַנְצִיל מִחַמַּת הַנֵּל, כִּי שׁוֹנְאֵי דַנְיָאֵל עָקַר שְׁנֵאתֶם הִיְתָה שְׂרָצוֹ לְהַטּוֹתוֹ מֵהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ לְמַנְעוֹ מֵהִתְפַּלֵּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב שָׁם, וְעַל כֵּן אִם הָיוּ הַשׁוֹנְאִים בְּעֶצְמָם עוֹשִׂין לוֹ יְסוּרִין בְּאַבְנִים וְחֻצִים הָיָה קָשָׁה בְּיֹתֵר לְהַנְצִיל, וְעַל־פִּי זֹאת יִתְפָּרַשׁ (דְּנִיָּאֵל ג', יח): "דִּי לֹא תִשְׁנֵא צְבוּ" בְּדַנְיָאֵל, [שלא ישתנה רצונו בדניאל], הִינּוּ שְׁלֹא יִשְׁתַּנֶּה הַרְצוֹן חֵס וְשְׁלוֹם בְּדַנְיָאֵל עֲצָמוֹ, שְׁלֹא יִטּוּ דַעְתּוֹ וְרַצּוֹנוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, מִן הָאָמֶת וְיִשְׁלֹטוּ בּוֹ עַל־יַד־זֶה חֵס וְשְׁלוֹם, וְכֵמוֹ שִׁפְרַשׁ רַשׁ"י עַל פְּסוּק (תהלים ה, ט): "לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיִּשָּׁר לְפָנָי דַּרְכָּךְ", וְפִרַשׁ רַשׁ"י: 'לְמַעַן שׁוֹרְרֵי' - 'עוֹיְנֵי הַמְּצַפִּים שְׁאֲבָגְד בָּךְ וְתַעֲזְבֵנִי', עֵין שָׁם.

וְגַם אֵיבּוֹב שְׁלֹא עָמַד בְּנִסְיָוִן בְּיִסּוּרֵי גּוֹפּוֹ, הָיָה גַם כֵּן הָעֶקֶר מִחַמַּת מִן הָאָדָם, דְּהִינּוּ אִשְׁתּוֹ שֶׁהִסִּיתָה אוֹתוֹ לָזֶה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב שָׁם, וּבִתְחִלָּה לֹא שָׁמַע אֵלֶיהָ וְהִשִּׁיב לָהּ (אֵיבּוֹב ב', י): כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּבִלּוֹת תִּדְבָּרֵי גַם אֶת הַטּוֹב נִקְבַּל וְכוּ', וְהִינּוּ מֵאַחַר שֶׁהִפְלִ מֵאֵת הָאֱלֹקִים אָנוּ מִחִיבִים לְקַבֵּל הַכֵּל טוֹב וְרַע חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי בְּאָמֶת אֵין שׁוֹם רַע כְּלָל, כִּי הַכֵּל לְטוֹבָה נְצַחִית, אֲבָל אַחֲר־כֵּן מִגְדֵּל הַיִּסּוּרִים פָּעְלוּ בּוֹ דְּבָרִים הָרָעִים עַד שֶׁנִּסְתַּת לְדַבְרֵיהָ וְהִטִּיחַ דְּבָרִים, כִּי בָנִי אָדָם הֵם עָקַר הַמוֹנְעִים בְּיֹתֵר מֵהַכֵּל, וּמִחַמַּת זֶה בְּעֶצְמוֹ קָשָׁה בְּיֹתֵר לְהַנְצִיל מֵהֶם, אִם לֹא כִּשְׁהוּא חֶזֶק בְּדַעְתּוֹ מֵאִד שְׁלֹא יִכְלוּ לְהַטּוֹתוֹ בְּשׁוֹם אֲפֵן מִן הָאָמֶת אֲזַ בּוֹדָאֵי יִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם.

**דוד המלך נלחם בגלית ע"י שנכלל באמונת השי"ת
בבחי' ביטול ועי"ז נצח**

זֶה שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתֶם קָרַבִּים הַיּוֹם לְמַלְחָמָה עַל אֵיבִיכֶם - הִינּוּ מֵאַחַר שִׁשִּׁי בְּכֶם זְכוּת 'שָׁמַע יִשְׂרָאֵל', דְּהִינּוּ אָמוּנַת הַיְחוּד, שׁוֹב אֶל יְרַךְ לְבַבְכֶם אֶל תִּירָאוּ

ואל תערצו וכו', כי בודאי הבחירה חפשית, ומי שהוא חזק בדעתו להסתפל תמיד על התכלית האמתית ולזכור באחדותו יתברך, שזהו בחינת שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד בודאי אין לו עוד להתירא משום אויב ושונא, כי כלם יכרעו ויפלו לפניו, מאחר שהוא חזק בדעתו להסתפל על התכלית אמתית, אף-על-פי שהשונא עומד פנגדו להטותו מזה חס ושלום, וכמו שאמר דוד לגלית (שמואל-א יז, מה): "אתה בא אלי בחרב ובחנית וכו', ואני בא אליך בשם ה' אלקי מערכת ישראל אשר חרפת" וכו', וכמו שאיתא בזהר הקדוש (עקב ערב), שהחמשה חלקי אבנים שלקח דוד [ללחום עם גלית], הם חמש תבות שמע ישראל וכו' וכללם באחד עין שם, הינו שקשר עצמו באמונת היחוד ונכלל באחדותו יתברך בבחינת בטול, ועל-ידי-זה נצח את גלית, שכל מלחמתו נגד ישראל היה לדחותם חס ושלום מאמונה הקדושה, כמו שכתוב (שמואל-א' יז, טז): "ויתיצב ארבעים יום לבטלם מקריאת שמע, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה מב).

ועל-כן היה באמת קשה מאד להנצל ממנו, כי מבעל בחירה קשה מאד להנצל, עד שאפלו שאול המלך וכל גבורי ישראל היו מתיראים ממנו, אבל דוד המלך היה גבור כל-כף, עד שהיה חזק בדעתו, שאפלו אם יעמד גלית פנגדו בכל תקף גבורתו הרעה ובכל מיני כלי זין, אף-על-פי-כן לא יפל בדעתו ויהיה חזק בענין הבטול הנ"ל, על-כן חגר מתניו להלחם פנגדו בשם ה' עד שנצחו והפילו תחתיו באמת על-ידי-זה.

כל הנלווה ונסמך על הצדיק אינו מתיירא משום שונא

זה שאיתא בזהר הנ"ל, אבל כיון דיתמסר בידא דשנאוי זעירין אנון דיקלין לאשתזבא, [אבל כיון שנמסר ביד שונאו מועטים הם שיכולים להנצל וכו'], נמצא שמבאר שם, שנמצאים בעלי כח שיכולים להנצל גם משונאים בני אדם רק שזעירין אנון, כי בודאי בעל כח כמו דוד המלך, יכול להנצל גם משונא בעל בחירה,

מאחר שהוא חזק בדעתו, וכן כל מי שנלווה ונסמך על צדיק בעל כח כזה אינו מתירא משום שונא בעולם, כי כמו שדוד הציל אז בכחו את כל ישראל, כמו כן הוא בכל דור ודור, שהצדיק האמת שהוא בעל כח גדול, יכול להציל את כל הנלוים אליו באמת מכל שונאיהם ורודפיהם, כי אין השם יתברך שולח על שום אדם מניעות שלא יוכל לעמד בהם, כמבאר בדברינו כמה פעמים.

השי"ת אינו שולח שונא ומונע שלא יוכל האדם לעמוד כנגדו

ויש בענין זה הרבה לדבר, כי אפלו אם הוא קטן במעלה מאד ואינו מגיע לקרסלי של הצדיקים והיראים הקדמונים, אף-על-פי-כן כנגד זה צריך שייע שבודאי לא ישלח עליו השם יתברך שונא שיהיה מונע כזה שלא יוכל לעמד נגדו, אם לא שרצונו יתברך שימות על קדוש ה', והלא על זה מרצה כל אחד מישראל, אבל על-פירב הוא רק נסיון אם יתחזק לעמד בהאמת והאמונה, ולא יפל בדעתו מחמת השונאים, וכשהוא חזק בדעתו ומסתכל תמיד על התכלית בודאי יוכל לעמד נגדם, והעקר על-ידי כח הצדיק האמת שהוא רבו שקבל ממנו חדושי תורה האמתיים, שנמשכים מהבטול במדרגה גבה ונוראה מאד, ועל-ידי-זה כלם יכרעו ויפלו לפניו, כי יאבדו הם ואלף פיוצא בהם, ודבר אחד מדברי תורתו אל יתבטל.

פניני נועם

אין שלימות לחכמת התורה רק על ידי אמונה

תמים תהיה עם ה' אלקיך (דברים יח, יג).

עקר השלמות היא רק אמונה לבד, ועל-כן נקראת האמונה 'תמימות', פחינת (דברים יח, יג): "תמים תהיה עם ה' אלקיך", כי האמונה היא תמימה ושלמה בתכלית השלמות, כי כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן משמע וכו' (קהלת א, ח), וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא (שם ת, יז), ועל-כן אין שלמות להדעת והתורה כי אם על-ידי אמונה, כי אי אפשר להשיג בהדעת שום דבר בשלמות כי אם על-ידי האמונה, כי מאחר שהוא מאמין בהשם-יתברך ובצדיקיו ובמצותיו ותברך באמונה שלמה הוא שלם בתכלית השלמות, כי האמונה היא בלתי גבול, כי הוא מאמין בהאמת שהוא עד אין-סוף, אף-על-פי שאי אפשר להשיגו בדעת בשום אופן, אבל האמונה מקפת הכל עד אין-סוף ותכלית.

(ליקוטי הלכות הל' בכור בהמה טהורה הל' ג' י)

ברכת מזל טוב

שגורה בזה קדם ידידנו
הרה"ח המופלג בתוי"ש ומרבה פעלים לתורה ועבודת ה',
ידיו רב לו בסיוע ועזר להוצאת הגליון החשוב
ה"ה הרה"ח המפ"י
מוה"ד נתן מרדכי גרטנר שליט"א

לדגל אידוסי בתו החשובה תחי'
עב"ג החותן הבחור החשוב ה"ה
הרב שניאור זלמן אייזנבאך הי"ו
בהרה"ח ר' ישראל נח שליט"א

בסימן טוב ובמזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת

יה"ד שהזיווג יעלה יפה ויזכו לבנות בית נאמן בישראל,
בנין עדי עד, דורות ישרים ומבודכים
ע"פ דרך התורה והחסידות,
ויזכו הוריהם לדוות מהם דוב נחת דקדושה,
ויזכו לשפע ברכה והצלחה עד בלי די

המברכים

מערכת "לחזות בנועם"

הגליון נתנדב ע"י
הרה"ח ר' נתן מרדכי גרמנר שליט"א
לרגל אירוסיו בתו בשעמו"מ